

Λόγος

εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ἀσχευοδερῆος

1913

Κύριοι,

"Ελος ανεστηρώθη έως της υψυχούς, της ἀ-
νοσηρότου εις τας ημέρας, καὶ ἦν ἐσθροὴ ἔγ-
γίμων ἐσθίων ὑπὸ τὸν ἀνδραγαθὸν κ. Ζαχαριῶ-
σαρον, προηγουμένως τῆς ἐπιπέρας III^{ης} μεραρχίας τοῦ
κυριότου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐξήρνετο παρὰ τὴν
τότε ἀρχὴν τὴν παρὰ τοὺς τῆς Χρονιστικῆς καὶ
λαϊκῆς γενομένης, ἐξήρνετο ἐν τῷ Διοικητικῷ τῆν
σοδνητὴν γαλατόμενον σημαίαν. Ὅσοσον σημα-
ταῖν, ὅσοσον ἀξιωματιότατος εἶνε ὄντως διὰ τὴν
Χρονιστικὴν ἢ 11^{ην} Νομβρίου τοῦ ἐπιπέρου ἔτους
1912!

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐμείνη ανεστηρώθη καὶ δε-

ομά τῆς Σοφίας καὶ εὐνοποιήσασα τὰ οὐράνια
ἄρδν τῆς Ἐπιφωσίας! Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐμείνῃ
ἐλίδῃ λέγμα εἰς τὰ βάθρα τοῦ παλαιότητος μετὰ τὴν
ἀσπασμόν τῶν τῶν ἡμερῶν ὄσων! Κατὰ
τὴν ἡμέραν ἐμείνῃ ἡγῶσασα τὰ οὐράνια τῆς μαίρης
συγαθῆς οὐρανοποιῶν χρόνον καὶ ἀνέλεγε γαμορὸς
καὶ χρυσόλεπτος ὁ ἡγιος τῆς μερσιοδῆλου ἡγῶ-
σασα ἡμερῶν! Εὐχόμενος διὰ τοῦτο ἀνδάνοιαι
οἱ πάντες σήμερον ἐπὶ τὴν οὐρανίαν εἰς τὴν ἀναμνήσιν
τῆς εὐνοίας, τῆς εὐνοίας ἐμείνῃ ἡμέρας,
καθ' ἣν συνέλθον τὸ μέγα, τὸ χαρμῶνον, τὸ ἐνδο-
ξα καὶ θαυμάσιον γεγονός τῆς ἀσπασμῶσεως
ἡμῶν ἀπὸ τοῦ λαβανίου ζυγῶ. Εὐχόμενος δὲ διὰ παν-
τοῦ εἶναι ἐν εὐφροσύνῃ καὶ εἰς τὸ μέγαν ἢ εὐθελος
τῆς ἀσπασμῶσεως τῆς ἀνοσίδης κατὰ τὴν ἐσπῆν
τοῦ Ἁγίου Μηνῆ, κατόσον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐξ-

ἢ ζῶν, ἢ δύναμις, ἢ κίνησις· εἶνεὶ μόνον μίσην, διὰ
τοῦ ὁμοίου ὁ ἄνθρωπος δύναται τὰ φθάρων τὸν ὑψηλὸν
αὐτοῦ σκοπιμὸν, ὅστις εἶνε ἡ δυναμικὴ πάντων ὁ-
σῶν πάντων! ἔχειν ἄρα ἐπιπέδων δύναμις ὁ σκοπι-
μὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἰστορίας Ρήγος Φερραῖος
ἀναφωρῶν ποιητικῶς:

Κάλλια μὲν ἦρας μόνον ἐλευθερὴ ζῶν
παρὰ σαράνια χροῖα συγχαίει καὶ φησὶν.

Τὴν ἀγροῦ γενεαίαν, ἣν ὄχι τὴν γενεαίαν, ἔτις εἶνε ἀ-
νομοσία, ἡγάπησε καὶ ἔδοξεν καὶ ἀποδέξασθαι ὁ εὐ-
φρὴς, εὐφάνταστος καὶ μεγαλοπράγμων Ἑλληνικὸς γα-
ός καὶ κατὰ τὴν ἀρχαϊότητα καὶ κατὰ τὸν καιρὸν
τῆς ἰστορίας καὶ κατὰ τὴν σαρούσαν κομποδο-
ρικὴν ἔδοξεν, κατὰ τὴν ἐπιπέδων νόσους ὁ πωλα-
χοῦ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ἐστέλλομεν διὰ τῶν ὁσῶν τὴν
ἐθνικὴν ἀσυνατάσταν. Καὶ ὁ ὑψηλὸς ἐστέλλομεν

τὸ ἔργον τοῦ Παναγιωτοῦ καὶ εὐδαιμονεῖς δι' ἐπιτυχίας γαμ-
 σπᾶς τοῖς οὐδα τοῖς οροαιωνίους τῶν ὑποδοῦντων ἔγγη-
 ρον, οἷμας ἐπιμένορας οἰολοὶ εἰς τὰ οὐρα καὶ τὰ
 οὐρανοῦ ὑποδαῖμας ὑπὸ τῆς οὐρανῶν τοῦ διακόλου
 ἀλέξανδρον ἠξιώθησαν καὶ οὐρανοῦ τῆς ἐνοῦντων
 μετὰ τῆς Μαρτῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἡ ἀνάστασις τῆς ἡγε-
 δερίας κατωρδῶδη, ὡς γνωστόν, διὰ μεγάλων ἀγόνων
 καὶ θυσῶν. Ἐδέησε χάρις αὐτῆς ἡ ἀναστροφή ὁ ἔγγη-
 ρμος ἀπαλὸς ἔνταυτον καὶ οὐρανοῦ ἀνδρείαν καὶ
 ἀντοχήν κατὰ τὰς ἐπολεμὰς μάχας τοῦ Σαρακαπόρου
 καὶ τῆς Γενεσῶν καὶ τὰ πρῶτον ἀγῶνον τοῦ ἔγγηρμου ἀε-
 μα κατὰ τὰς μάχας τοῦ Ναμφωάνμου, τοῦ Σοροβελ, τῆς
 Φωρῆν καὶ τῆς Κορολοῦ. Ἐξυγορῶδη εὐοῖος ἡ ἔγγη-
 ρμὴ ἡγεδρία εἰς τῆς ἐνανδρον, ἀλλὰ οὐρανοῦ Ἡου-
 ρορ διὰ οὐρανοῦ ἐμαλομβῶν εἰς φοβρὰς οὐρανοῦ

μάχας διαφόρων μερῶν, ἀλλ' ἰδίως περὶ τοῦ ὀχυροτάτου
 καὶ δυνατοῦτον φρουρίου ἢ τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Ἰ-
 ωαννίνων, τοῦ Ἰωαννινοῦ, γέφυρα, Μοιταρίου, οὗτος οἱ ἐν-
 σποδισαὶ μὲν φρονησάμενοι ἀμυντικῶν ἡρώων ἀνεδί-
 χθησαν κατὰ πάντα ἐπάμυνοι τῶν Μοραδορομάχων
 καὶ Σαλαμινομάχων ἀποτόντων τῶν καὶ τῶν ἐνδόξων
 ἡρώων ἢ τῆς ἰσοσοφίας τοῦ Δ1. Ἐδέησε ὅσοις ὅτι
 ἔγγησαν ὁλοῦς, ἀμφὶ τὰ κήματα καὶ τὰς διύξεις
 τοῦ Αἰγαίου ἐπὶ μῖνας ὁμομήτους τὰ δὲ ὅση ἐπὶ τὸν
 οὐρανὸν ναύαρχον Παύλον Κορνηλιώτην καί τινος παύ-
 μα ἐπὶ τὴν ἐχθρῶν ἀρμάδα, ἵνα ἐξαισφακοῦν ἢ
 ἐπιδικία τοῦ ἱεροῦ, ἀλλὰ δευροῦ ἀσχετοῦ ἀγέ-
 ρος τῶν τουργομάχων ἐνδερῶν μας. Ἐδέησε περι-
 στήριον τὰ ἐπιδοθῆναι δαψυγῶς τὸ ἱερὸν χεῖμα ἢ τῆς σφραγί-
 του χείρας τοῦ Ἀλεξάνδρου μὲν αἶμα ἔγγημιόν κατὰ τὰς
 Μανομαχίας τοῦ Κηκίς, τοῦ Λαχάρῃ, ἢ τῆς Κρέονος καὶ

τῆς Τζουμαγιάς ἐπὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ δαυροκεφούς βο-
 σαιοφόρου ἑραρυγῆτον διαδόχου μὲν κατὰ τὸν οὐρανὸν
 οὐρανόν, οὐρανοῦ δὲ καὶ ἐπιγῆσιν βασιλείας ἡμῶν κατὰ
 τὸν δούτερον οὐρανὸν Κωνσταντίνου τοῦ Β', τοῦ ἐπιση-
 θέτου Βουγαρουτόνου, ἵνα ἐξασφαλισθῆ ἡ ἐπισημείωσις
 ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἀστυγαγμένη σαύου καλοῦν-
 τινὲς ἡγεσίαν ἐπιβοῶντων τοῦ Γένους ἐχθρῶν!

Ταῦτα γινώσκοντες ἀναγοιζόμενοι, κύριοι, μυστίας οὐρα-
 ναίου οὐρανοῦ χάριτας εἰς τοὺς ἀστυγαγόμενους ἐπισημείωσις
 ἀστυγαγόμενους ἐν τῇ καρδίᾳ ἀστυγαγόμενους ἐν τῇ καρ-
 διαί τῆς αἰδέου ἐπισημείωσις οὐρανοῦ ἐνδοξία καὶ
 ἀστυγαγόμενους ταῦτα ταῦτα τῆς Μεγάλου Καρπίδος, οὐρα-
 νοῦ δαυροκεφούς καὶ ἐπισημείωσις τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἑ-
 πισημείωσις ἰδέας, οὐρανοῦ ἀστυγαγόμενους οὐρανοῦ ἐπισημείωσις
 οὐρανοῦ τῆς ἀστυγαγόμενους ἡμῶν οὐρανοῦ καὶ ἐπισημείωσις
 τῆς ἑπισημείωσις οὐρανοῦ καὶ ἐπισημείωσις οὐρανοῦ

ἀσπίδα εἰς αὐτὴν τῶν ἀρχαίων γάρμυρ τῆς δόξης
 καὶ τοῦ μαχαίου, ὡς εἶναι ἀξιώται σήμερον τῆς
 οὐραῖας ἀμφοτέρων τοῦ νεοσκηπτικῆς νόμου. Διὰ
 τῆς ἐσχάτης δὲ ανομοιογενείας ἐρήνης ἐξουσι-
 αστικῆς ἢ ἐγγυρῆς ἐξουσίας ἐν ἣ ἀνακλιθεὶς
 Μακεδονία καὶ ἔσθ' ἀσυναχούμεθα ὑπομνήσας
 ἐκείνην ἔγγυρῆς οὐσίαν. Ἀλλὰ διὰ τὰ γένηται ἐσα-
 ξίως τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐγενῆς τοῦτο ὄνομα, οὐδένα ἀστυ-
 νόμοι τοῦ παλαιῦ ἀνδρῶν τῆς δουλείας, τοῦ μισο-
 γόου, τοῦ σλαύμου, τοῦ ἐμωσθῆναι καὶ ἐκδιδόμεναι κατὰ
 τοῦ Ἀπόστολου τῶν ἐθνῶν τὰ ὄντα τοῦ γένους, τὴν ἐν ὁμο-
 νοίᾳ καὶ ἀγάθῃ συνεργασίαν πάντων ὑπὲρ τοῦ κα-
 χού τῆς Παρθένου μὴ περιουσιζόμενοι ἐκδικητικῶς εἰς
 τὸ ἀλομικῶν συμφέρον μόνον, ἀλλ' ἐλευθερῶς τὰς ὁμο-
 σπονδίας ἡμῶν καὶ ἀσυναχούτων τὸ σὺν τῆς ἐνεργητικῆς
 ἡμῶν ὑπὲρ ἀνακλιθεὶς τοῦ ἐμωσθῆναι, τῆς γαργίας, τῆς

βιοπραχίας καὶ τῶν γραμματέων. Τὴν δόξαν εἰς
 ἔδραν, Κύριον, δεῖ ἀσπράζοντα μόνον αὐτὸν ὑπεργα-
 ροὶ νόμου τῶν ὄχλων ἐν ναυρῷ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ καὶ
 ἡ εἰς τὰ ἐπισημὰ ἔργα ἐπιπέδου τῶν ναυτίων καὶ
 ἡ ὁδοὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἐπισημῶν καὶ ἐν τῇ
 βιοπραχίᾳ καὶ ἡ δόξα. [Παρὰ τὴν δόξαν τῆς νόμου
 δεῖν τὰ δόξα ἡ ἐπαίτια τῆς ἐπισημῶν.] Μείζον οὐ-
 μαινὲν ὁδοὸς. Ἰδὼν τοῦτον ναυρῶν ἐπισημῶν ἀ-
 μείζον. Ἀποκρίσεις τῆς ἐπισημῶν ἀσπράζοντες
 ἀφῆκε αὐτῆς δεῖν ἔργων ἀνδρῶν καὶ ὁδοὸν
 καὶ, ἵνα μὴ ὑπομείδωμεν τῶν τοῦτον ὁδοὸν
 τῶν γαῖων. "Οἱ ὑπομείδωμεν", ἔστιν ὁ ὁδοὸν περὶ
 τῆς, "οὐ σπαρασσῶν". Ὁ οὐκ ἔστιν τῆς νόμου
 ἀντιμετρεῖ μόνον εἰς τὸν νόμον ἀσπράζοντα. Ἐὰν ἐπι-
 μὸν ἰδέωμεν ἡμεῖς τὰ ναυτίων ἡ ἔργων ὁδοὸν

ριος εὐσημετισμός παραγὰν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὁφείλομεν
 σοῦντες καὶ σπεύδουμεν ταῖς δυνάμεις ἡμῶν εὐαίας
 ἐπὶ τοῖς μίγαρ λόγοις σιωπῶν. Τρίτοντες δὲ χρυσὰς
 ἐχοῖδας, ὅτε ἐπὶ τὴν σὺν ἡμῶν ἐπιβάντων
 ἐπὶ ἀνορθωτικῆς κυβερνήσεως τοῦ μεγαλοπρόσπου Προ-
 ἑδρου αὐτοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, δαΐβαιώμεν
 ἀσφαγῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιβάντων καὶ τοῦ σοφισμοῦ,
 ὡς ἀναφανήσομεν κατὰ τὴν χαρμῶντων ταύτων
 ἐπὶ τὴν ἐπιβάντων ἐπιβάντων τῆς ἀνορθωτικῆς ἡμῶν.

— Ζήτω ὁ γενναῖος Ἑλληνικὸς στρατός!

— Ζήτω ὁ ἐλευθερικῆς βασιτείας ἡμῶν Κωνσταντῆνος
 ὁ IV!

— Ζήτω ἡ Νεὰ Ἑλλάς!

— Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Προέσις!

Λόγος ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ τῆς ἀπελευθερώσεως 1913
 ἐκφωνηθεὶς ἀπὸ τὸν αἰμίμηστο δάσκαλο Πέτρο Ν. Κυριαζή